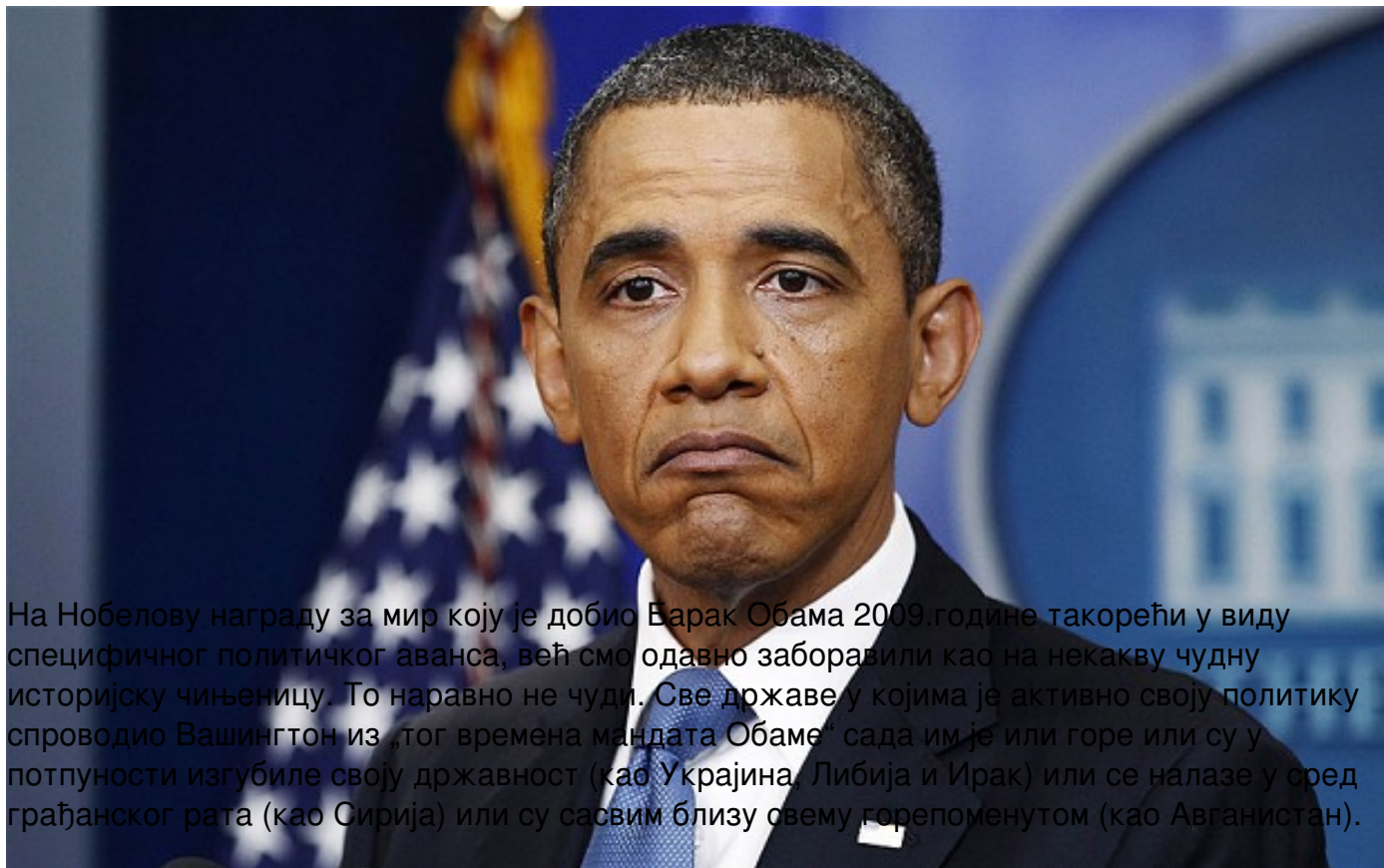

Да ли нове санкције против Русије значе да свет ступа у нови хладни рат? Ово је било прво питање постављено председнику САД Бараку Обами након што је 29. јула објављено да ће бити уведена нова ограничења против руске економије. „Не, одговорио је председник,- то није нови хладни рат. То је посебна ситуација...“

На Нобелову награду за мир коју је добио Барак Обама 2009.године такорећи у виду специфичног политичког аванса, већ смо одавно заборавили као на некакву чудну историјску чињеницу. То наравно не чуди. Све државе у којима је активно своју политику спроводио Вашингтон из „тог времена мандата Обаме“ сада им је или горе или су у потпуности изгубиле своју државност (као Украјина, Либија и Ирак) или се налазе у сред грађанског рата (као Сирија) или су сасвим близу свему горепоменутом (као Авганистан).

Обзиром да је иницијатор апсурдних, ничим доказаних оптужби за „агресију“ у Украјини на рачун Русије а и санкција Москви - управо Вашингтон, онда је закључак о томе ко свет из стања мира уводи у стање „хладног рата“ једнозначан.

Руски експерти ПВО су уверени да никакви зенитни комплекси „Бук М1“ (побуњеници напросто немају такву оперму) нису криви за обарање малезијског путничког авиона, говори Константин Сивков председник Академије геополитичких проблема:

Прва црта која чини битну разлику у вези са том ракетом је у томе што после њеног

лансирања, инверзиона ракета „стоји“ на небу 10 минута. Али, нико на чистом небу није видео те трагове. Малезијски авион је, а то је потпуно јасно, био оборен од стране авиона типа ловац. Чак и када највише претерују у смислу технике којепобуњеници поседују, нико до сада није рекао да они имају своју авијацију.

Сасвим бескрупулозним оптужбама на рачун Москве Коснтантин Сивков (радио је у Генералном штабу ВС Русије) сматра то што је она наводно нарушила услове Уговора о ракетама средњег и малог домета из 1987. године. У Русији се заиста спроводи модернизација ракета средњег и малог домета. Али овде се ради о подморницама које не потпадају под одредбе уговора.

САД већ фактички указују Европи како да води своју политику и ми смо заиста надамак овог „хладног рата“, сматра директор Центра европске безбедности Института Европе РАН Дмитриј Данилов. Тужно је то што излаз из ове кризе сада не изгледа много извесно, као 90-тих година прошлог века. Може се рачунати до сутра какви ће бити евентуални економски губици од санкција и за бизнис Европе и за бизнис Русије, али ствар је много озбиљнија. Ради се о геостратешкој преоријентацији читавих региона.

Русија је сада принуђена не да тражи допунске могућности за сопствени развој, већ алтернативе. Европа иде путем који је сама изабрала или који јој намећу, губећи Русију као стратешког партнера.

Наравно, још нисмо у потпуности ушли у стање новог „хладног рата“, иако смо заиста јако близу тога, сматра чувени руски аналитичар, професор Руске академије макроекономије Владимир Штол. Москва би требало јасно да дефинише своју црвену линију, која би била гранична линија за улазак у „хладни рат“. То је на пример улазак Украјине у НАТО, говори Владимир Штол:

Камен који се обрушио са стене може да буде за Русију присуство војске НАТО на територији Украјине. Ако нисмо својевремено довољно активно одреаговали на улазак земаља чланица бившег Варшавског блока, а потом и неких бивших совјетских република, онда данас (улазак Украјине у НАТО или војске алијансе на њену територију) већ може да буде нешто што прелази ту „црвену линију“. Ипак, ако се она не пређе, онда је можда могуће наставити нормалне односе.

Барак Обама је изјавио током сусрета са новинарима 29.јула да САД не разматрају варијанту указивања војне помоћи Украјини. За сада. Тако да, можда још има времена да се не дозволи ступање у нови „хладни рат“.

(Глас Русије)